

falskninger paa saa mange Omraader, saa hvordan vi end lovgive, kunne vi aldrig forhindre Forfalskninger.

Jeg vil alligevel anmode Tinget om, naar det nu skrider til Afstemning, ikke alene at vedtage de Ændringer, som Udvalget her har foreslaaet, men ogsaa vedtage Lovforslaget her ved tredie Behandling, idet Udvalget er enigt om — og det er paa Udvalgets Vegne, jeg her taler —, at er dette Skridt end lille, gaar det alligevel i den rigtige Retning. Med disse Ord skal jeg til Slut anbefale Forslaget. Nu ligger det i Tingets Haand at gøre, hvad det selv vil.

J. H. Jensen: Maa jeg overfor det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) sige, at naar han udtalte, at Loven skal være ens for alle Aldersklasser, saa troede jeg dog, at det ærede Medlem havde læst saa megen Jura, at han vidste, at de allerfleste af vore Love gøre Forskel paa Aldersklasser. Vi have nylig haft et sørgeligt Tilfælde paa Fyn. Jeg mener, at naar den paa-gældende skal til at dømmes efter Loven, vil det vise sig, at den gør Forskel paa Aldersklasser — og det gøre næsten alle vore Love. Altsaa, den Paastand, det ærede Medlem kom med, er det lidt ejendommeligt for mig at høre.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) forbavsede mig ogsaa en hel Del i Dag. Han har nu stillet et Ændringsforslag, af hvis Vedtagelse han vil gøre det afhængigt, om han vil stemme for Loven. Hvad vil der nu ske, hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget? Ja, saa skal Barnet ingen Seddel møde med. Men hvad vil der saa ske, hvis Ændringsforslaget ikke bliver vedtaget? Ja, saa skulle Børnene ganske vist møde med en Seddel for at faa Tobak; men tror det ærede Medlem, at ethvert Barn, som kommer med en Seddel, vil faa Tobak udleveret? Jeg tror, at Tobakshandlere ikke ere mindre samvittighedsfulde end andre Mennesker, og naar der til en Tobakshandler kommer et Barn, som han ikke kender og ikke mener at kunne tro, saa vil han sikkert ikke udlevere det Tobak. Og jeg tror, at Tobakshandlerne i Byerne ere lige saa samvittighedsfulde som paa Landet; hvis derfor et Barn kommer med en Seddel, som Tobakshandleren ikke mener er ægte, saa sælger han det ingen Tobak. Og skulde det saa bagefter vise sig, at det virkelig

var en ægte Seddel, saa gaar Barnet hjem og siger det til sin Fader, og hvad vil der saa ske? Saa vil Faderen sige: Denne Tobakshandler er en samvittighedsfuld Mand; han er god at handle med, og ham vil jeg ogsaa handle med i Fremtiden — og Tobakshandleren vil ikke tabe nogen Handel derved. Men, som den ærede Ordfører sagde, der skal en Bro til at gaa over. For det viser sig saa tidt og ofte, at der har været en Fristelse til at svinge den socialistiske Svøbe over Medlemmerne, saa at de blive nødte til at lystre Førerne.

Lange: Det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) udtalte, at Lægerne vare enige om, at Tobaksrygning ikke gjorde Børnene nogen Skade. Ja, det er muligt, naar det drejer sig om en Cigaret om Aaret eller om Maaneden, ellers har det ærede Medlem fuldstændig Uret. Jeg er sikker paa, at hvis der fandt en Afstemning Sted mellem Lægerne, om de ansaa Nydelse af Tobak for skadelig eller ikke, vilde de med stor Majoritet holde paa, at den er skadelig.

Naar Danmarks Lærerforening har ladet undersøge i Skolerne, hvem der røg Tobak eller ikke, saa har Grunden været den, at det har været Lærerne klart, at Tobaksrygning blandt Børn i Virkeligheden er noget, som hjælper til at skabe Umoralitet, om det ikke i sig selv er umoralsk. Jeg skal til Slut kun sige til det ærede Medlem, at skal man ind paa det at give Børnene de samme Rettigheder som voksne, saa hører al Børneopdragelse op.

Ludvig Reventlow: Det ærede Medlem for Hurup (Kierkegaard) har ikke ganske Ret, naar han sagde, at Fristelsen nu er lige saa stor for Børnene til at komme noget forkert i en Automat som efter det foreliggende Forslag. Nej, Fristelsen bliver meget større senere. Nu kunne dog alle de Børn, der ere i Besiddelse af en 5-Øre eller 10-Øre, komme til at faa deres Lyst styret og faa lidt Tobak, hvorimod det, hvis dette Forslag bliver vedtaget, kun bliver, om jeg saa maa sige, Storborgerne mellem Børnene, de, der ere saa rigeligt forsynede med Penge, at de have en 25-Øre i Lommen, der kunne faa Tobak. De andre, daarligere stillede, kunne ikke faa det, og Fristelsen for dem bliver langt større efter dette Forslag end før.